

Napraforgó

A Pestszentlőrinci Unitárius
Gyülekezet Húsvéti Kiadványa
II. évfolyam 2. szám

2007. április 8.

Szent Patrik kódexbeli áldás

Az Úr legyen előtted,
hogy a jó utat mutassa neked.
Az Úr legyen melletted,
hogy téged karjába zárjon és megvédjen.
Az Úr legyen mögötted,
hogy megvédjen a Gonosz cselvetésétől.
Az Úr legyen alattad,
hogy felfogjon, ha leesel.
Az Úr legyen tebenned,
hogy megvigasztaljon, ha szomorú vagy.
Az Úr legyen körülötted,
hogy megvédjen, ha mások rád rontanak.
Az Úr legyen fölötted,
hogy megáldjon téged.
Így áldjon meg téged a jóságos Isten,
ma, holnap és minden időben.
Ámen.
(IV. század)

ISTENTŐL ÁLDOTT HÚSVÉTOT!

Útravaló

Merre, merre emberiség?!

Az élet egy változás, egy soha meg nem szűnő folyamat. Ennek életritmusába épül bele emberi életünk is a maga hétköznappjaival és vasárnapjaival.

A hétköznapiok küzdelmeivel, terveivel, vágyaival, megvalósulás örömeivel vagy a kudarcok elviselésével. A vasárnapok istenkérésével, a lélek megnyugvásának alkalmával.

Ilyenkor, a böjti időszakban, egy-egy lelki megállás, magunkba szálás alkalmával észre kell vennünk nemcsak azt, hogy milyen a mindennapi élet, hanem azt is, hogy optimális esetben milyennek kellene lennie: hasznos ugyan, ha tudjuk és látjuk a jelent, de a lendületünket, lelkesedésünket mindig a további lehetőségek biztosítják, a jobb, tartalmasabb életre való vágyakozás.

Ha a valóságot nézzük, láthatjuk, hogy magasabbak az épületeink, de kicsinyesebb a természetünk, szélesebbek az autópályáink, de szűkebb a látókörünk. Többet költünk, mégis kevesebbünk van, többet vásárolunk, de azt kevésbé élvezzük, és egy idő után már ebben sem lelünk örömet.

Tágasabbak a lakásaink és kisebb a családjaink, több a kényelmünk, de kevesebb az időnk. Több képzettséggel, de kevesebb értelemmel, több tudással, de kevesebb belátással rendelkezünk. Több a szakértőnk, mégis több

a problémánk, több gyógyszerünk van, de testünk törékenyebb, mint valaha.

Meggondolatlanul költekezünk, túl keveset nevetünk, túl gyorsan vezetünk, és mindent villámgyorsan akarunk. Túlzottan dühbe gurulunk, túl sokáig fennmaradunk, majd túl fáradtan kelünk.

Túl keveset olvasunk, túl sokat tévézünk, és ritkán imádkozunk, olyankor, amikor már nagyon nagy bajban vagyunk. Megsokszoroztuk javainkat, de csökkentettük értékeinket. Túl sokat beszélünk, a csendet gyakran elviselhetetlennek érezzük. Túl ritkán szeretünk, és túl gyakran gyűlölünk.

Tudjuk, mi a jólét, de azt nem, hogy mi a jó lét. Éveket adtunk az élethez, nem pedig életet az éveknek. Eljutottunk a Holdig és vissza, megjártuk a világúrt, de valójában nem ismerjük a szomszédainkat. Meghódítottuk a világúrt, de a

belsőnk nem. Nagyobb dolgokat készítünk, nem pedig jobb dolgokat.

Megtisztítottuk a levegőt, de beszennyeztük a földet. Meghódítottuk az atomot, de az előítéletet, azt nem tudtuk legyőzni. Több tervet szövünk, de kevesebbet teljesítünk. Megtanultunk rohanni, de várni nem. Több számítógépet gyártunk, hogy több információt gyűjtsünk és tároljunk, hogy több másolatot készítsünk, mint valaha, mégis egyre kevesebbet és kevesebbet kommunikálunk.

Ez a gyors étkezés és a lassú emésztés kora, a nagy emberek és a kis jellemek, a kiemelkedő hasznok és a sekélyes kapcsolatok időszeke. A kétkeresős jövedelmek, ám gyakoribb válások, a tetszetősebb lakások, de szétesett otthonok korszaka. A villámútazások, az eldobható pelenkák, az egyszer használatos er-
 kölcsök, és a tablettáké, melyek mindenre jók: felvidítanak, lenyugtatnak vagy éppen ölnek. Olyan idő ez, amikor sok van a kirakatban, de kevés a raktárban.

Ügyelj hát kedves testvérem, hogy szánj időt szeretteidre is, mert nem lesznek melletted örökké. Gondolj rá, hogy legyen egy kedves szavad ahhoz, akit szeretsz és aki szeret té-

ged. Legyen gondod rá, hogy magadhoz öleld azt, aki közel áll hozzád, mert érzelmeink megélése az egyetlen kincsünk.

Szánj időt arra, hogy szeress, szánj időt arra, hogy beszélj és szánj időt arra, hogy átadhasd a benned lévő értékeket, ezáltal téve gazdagabbá, jobbá az életed, környezetet és az egész világot.

Légy maga a szeretet, mert Isten is szeretet, s aki a szeretetben marad, az Istenben marad és Isten is Tebenned.

Léta Sándor

Köszöntő

Kedves Olvasó!

Nagy örömmel nyújtjuk át egyházközségünk lapjának második számát a Tisztelt Olvasóknak. Talán mi magunk sem számítottunk az első szám megjelenésekor annyi biztató szóra, köszönetre, építő kritikára, amivel megajándékoztak minket Karácsony óta. Ez arra ösztönzött bennünket, hogy Napraforgónk ismét szirmot bontson.

Hogyan lehet újságot szerkeszteni? Talán úgy, hogy mindenki belead valamit a lapba, abból, aminek ő van a birtokába, amit megtapasztalt, átélt velünk, amihez ért valamit. Ez a szám is tehát Rólunk szól. Feleleveníti az első negyedévben együtt megélt pillanatokat, történéseket, és persze tudósítja mindazokat, akik valamiért nem lehettek velünk egy-egy rendezvényünkön. Nem titkolt célunk az is, hogy hívogassuk mindazokat, akik talán az itt szereplő írásokat olvasva érzik úgy, szívesen csatlakoznának Hozzánk.

Az elmúlt számhoz hasonlóan lelki útravalót, egy-egy érdekes cikket is tartalmaz a lap, segítve közben a feltöltődést, erögyújtést az előttünk álló elkövetkező hetekre, hónapokra is.

Külön boldogság számunkra, hogy szinte kétszer annyian írtak mostani lapszámunkban, mint az előzőbe. Köszönet munkájukért és idejükért. Ők mindannyian jó ismerőseink, hiszen vagy gyülekezetünk tagjai, vagy vendégként tiszteltek meg bennünket az elmúlt időszakban.

Továbbra is várjuk meglátásaikat, véleményeiket és természetesen írásaikat is, amelyeket nagy szeretettel közlünk le.

Kívánunk hát jó olvasást és feltöltődést Mindannyiuknak!

Szerkesztők

Húsvét felé

Én Istenem, én Istenem miért hagytál el?
Jézus utolsó szavai ezek az első két evangélista Máté és Márk szerint a kereszten végső elhagyatottságában.

Lesújtó és egyben megdöbbenő szavak is ezek. Az ember egy pillanatra össze is zavarodik. Isten fia is így kiállt fel?

Igen, Isten fia is így kiállt fel.

Ott a kereszten szenvedve, elkeseredve az ő osztályrésze is lett a fájdalom, a bizonytalanság. Igen, Ő sem értette, vagy ha tudta is, elfogadni nem volt egyszerű számára Atyja akaratát. A mérhetetlen kiszolgáltatottság érzését kellett megismernie és átélnie. Végtelen szomorúság uralhatta lelkét, azt érezve, hogy Isten nincs mellette. Kiszolgáltatva a zsidó főpapságnak, az írástudóknak, és farizeusoknak, akik fölébe kerekednek, úgy tűnik, hogy sikerül Őt megakadályozni küldetése teljesítésében. Mintha Isten is magára hagyta volna, mintha ezzel Ő is sikertelennek ítélte volna meg működését.

Mert Isten néha az eszünk és logikánk számára felfoghatatlan, értelmetlen dolgokat cselekszik. Olyat, amely az első pillantásra hallatlan ostobaságnak tűnik, vagy éppen teljesen ellentétes azzal a képpel, amelyet kialakítottunk magunkban Róla, amilyenek Őt megismertük, megta-
pasztaltuk.

A valósággal szembenézni pedig néha fáj, rossz tudni, hogy életünk nem mindig úgy alakul, ahogyan azt mi terveztük.

Bár hitünket és bizalmunkat hívó emberként Istenre alapozzuk, mégis megpróbáltatások idején ránk is leselkedik a kettős veszély: vagy azt gondolhatjuk, hogy Isten nem szeret, hiszen különben nem engedte volna, hogy velünk ilyesmi történjen, vagy azt hihetjük, Isten nem elég erős ahhoz, hogy a problémánk megoldódjon.

Csak a feltétlen bizalom és hit győzheti le ilyenkor a távolságot a közel levő problémák és az

olyankor nagyon is messzinek tűnő Isten között, a félelmet a bizonytalanságok miatt. Mert változás, enyhülés, gyógyulás, ott van, ahol az ember nem fordít csalódottan hátat Istennek, hanem a helyén marad. Elég bátor és erős megvárni, hogy cselekedjen az Isten.

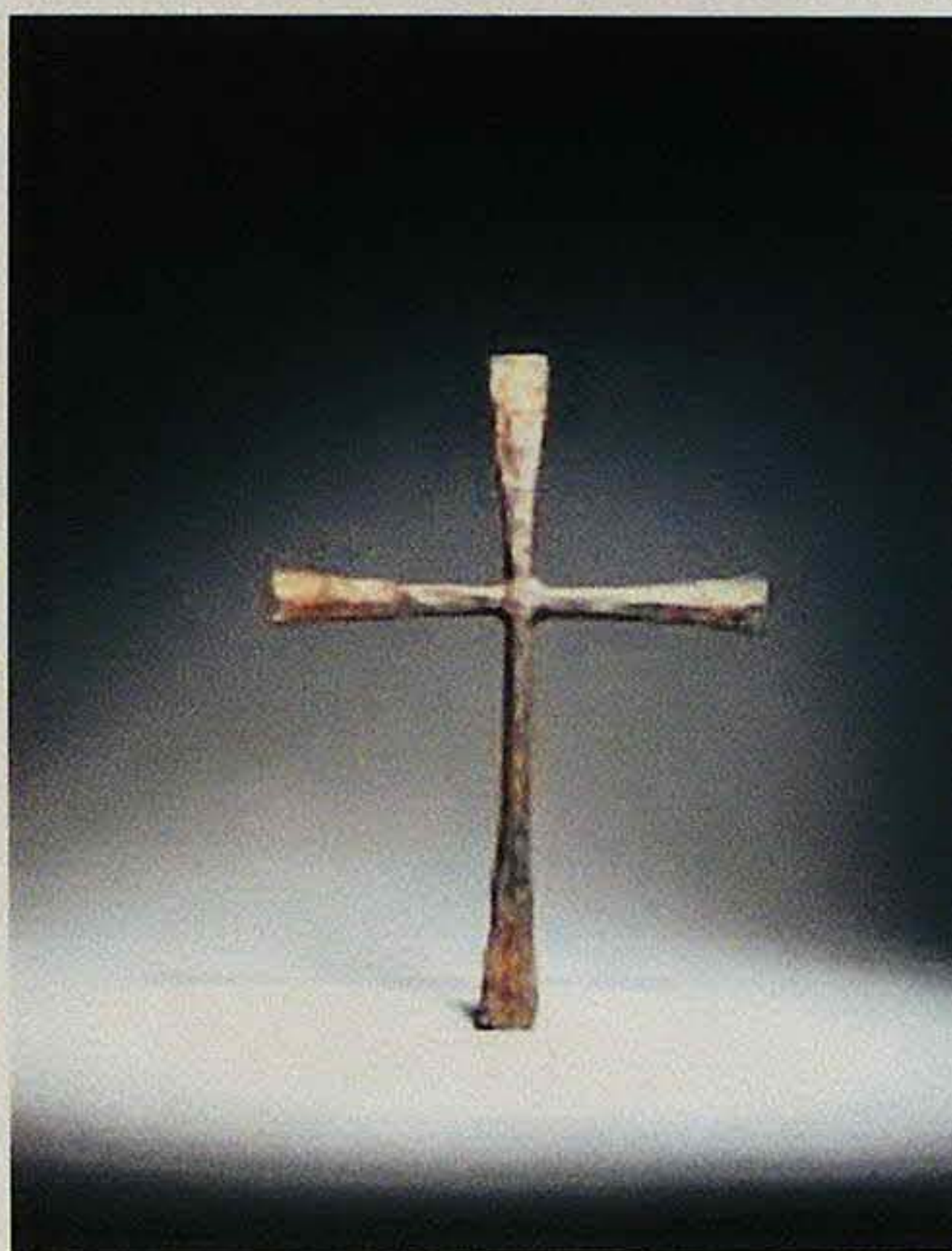
Jézus legyőzte magában a kétségeket. Visszautasította a mirhával kevert bort, amit azért kínáltak, hogy bódító hatásával enyhítsék a keresztfeszítés rettenetes kínjait. Tiszta fejjel akarta elviselni a sorsát. Nem fordított csalódottan hátat Istennek, hanem a helyén maradt. Elég

bátor és erős volt megvárni, hogy cselekedjen az Isten.

A Mester egész élete során arról beszélt, azt tanította, hogy merjünk Istenre hagyatkozni, merjünk a segítségét kérni, merjünk Benne hinni. Csak nem mindegy hogyan. Valóban tegyük le az Ő kezébe életünk, valóban adjuk át szívünket – lelkünket neki, alázattal, elfogadással. Hagyjuk, meglehessen életünkben az Ő akarata. Ebbe pedig időnként ott az elbizonytalanodás, megtorpanás éppen úgy, ahogy a megerősödés, Istenhez való visszatalálás.

Isten pedig véghez vitte akaratát. Az a halálos ítélet, amellyel el akarták Jézust tüntetni visszájára fordult. Hiszen ahogy a János szerinti evangéliumban leírt búsbeszédben utalt rá, hogyha a világ őt halála után nem is látja többé, tanítványai látni fogják, mert ő akkor is élni fog közöttük és bennük. Minél közelebb jutunk, tehát Jézus életéhez annál közelebb jutunk magunkhoz és egymáshoz. Annál közelebb jutunk Istenhez. Ha tehát úgy érezzük, hogy szenvedéseik mögött eltűnik az élet értelme, fordítsuk hát tekintetünket magunkról Jézus felé, aki szenvedett, és mégis győzött.

Szász Adrienne

Vers-szirom

Fuss versenyt a tavasszal!

Előhang

Ó, mennyei érzés, de gyönyörű!
E március oly tavasz-szerű!
Eddig nem volt igazi tél,
S kimondani, jaj, mindenki fél,
De nem volt igazi tavasz se,
De most van, s erről szól e versike.

Le pulcsi, kabát, le, anorák!
Végre mellény-ingujj a divat,
Örülön fű-fa- virág,
Végre minden porcikánk szabad!

1.

Madárkák csipognak minden egyes cserjén!
Boldogság látszik fűvön, fán és ürgén.
A betonrengeteg még szürkéllik szürkén,
De már fák rügyei nyiladoznak fűrgén!

2.

Az ég ezüstből arannyá váltott,
Gyönyörű palettának engedvén helyet,
Melyet halandó kevésszer látott,
Leváltván egünkről az ólomrengeteget.

3.

Üdvözlégy, Tavasz!
Margaréták a zöld réten,
Balkonvirágok cserépben,
Fű és fa erdön-mezőn
Sóhajt egyet ébredezőn.

4.

Gólyák, hűtlen vándorok,
Csiripelő kántorok,
Visszatérnek.
A sok falevél és virág,
Sáros föld és csupasz faág,
Újra élnek.
Legyen a tél bármily galád,
Menjen ki az egész család,
Véget vetvén a télnek!
Véget vetvén a jégnek,
Jégvirágos sétának,
Sok, hóterhes bükkfának,
Fázásnak és a télnek!

Örülünk hát a szélnek,
Örülünk a zöld rétnek,
Pipacsteli sétának,
Focizásnak, métának,
Tavasznak és a létnek!

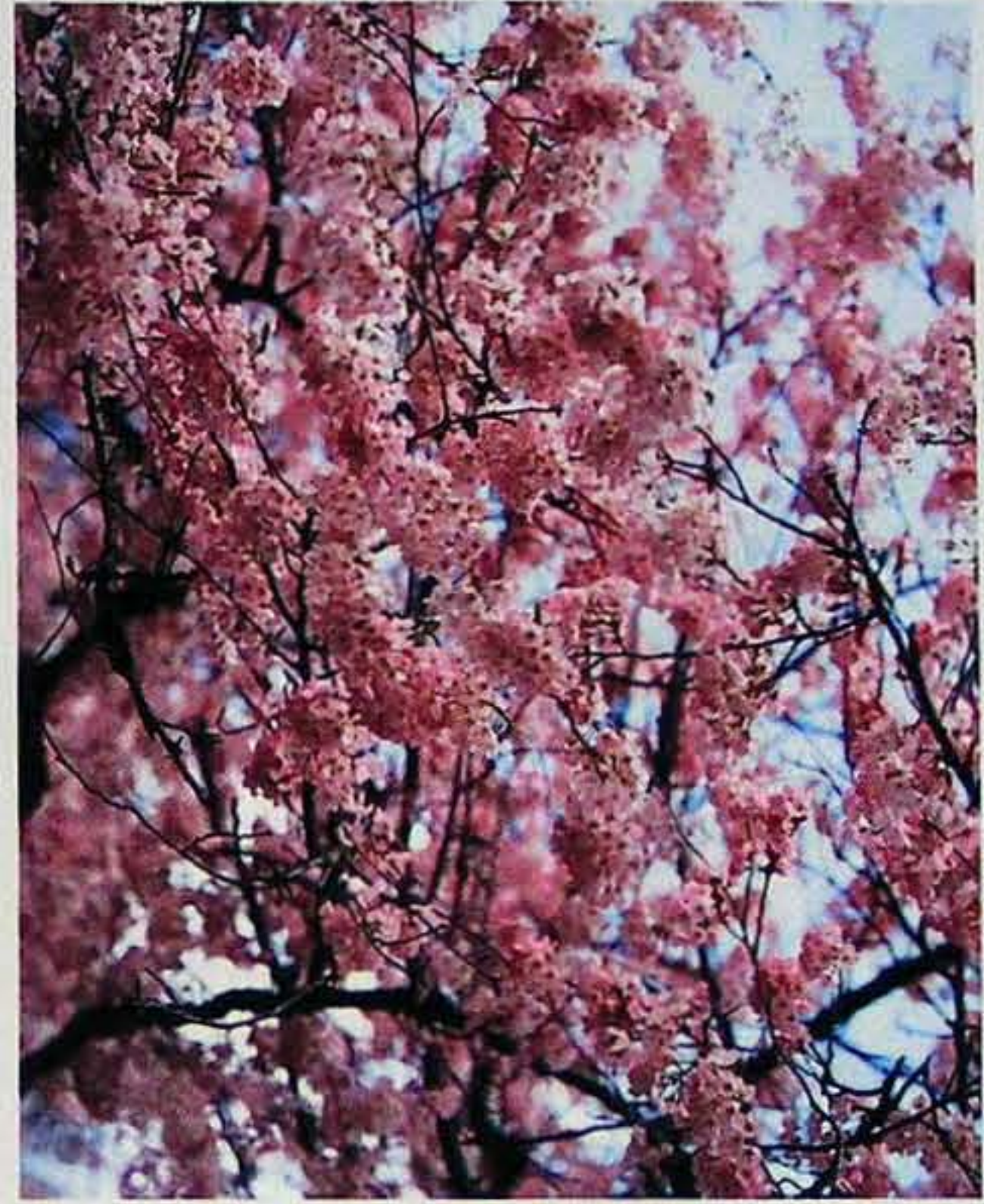

5.

Fussál, ha bírod szusszal,
Fuss versenyt a tavasszal,
Légy gyors-friss, mint a smaragd fű,
Légy régies, mégis új-ütemű!
Légy csendes, mint harmat egy kamillán,
Légy ösztönös, mint zivatar s a villám,
Felelj zöld szóval, ha kérdeznek,
Miért futsz ily gyorsan, te kisgyermek!

Utóhang

Minden változik most,
Pillanatról percre,
Erről szólt és erről szól
Benesóczky verse.

Benesóczky László

Ezek történtek

Egyházközségünk 2007. első negyedévi programjai

Január 1.	Szószéki szolgálat: Léta Sándor
Január 20.	Ételosztás hajléktalanoknak a Lőrinci Piacon
Január 21.	Kézműves foglalkozás, díszletkészítés a farsangi színdarabokhoz, gyermek-istentisztelet
Január 21.	Részvétel a kerületi Ökumenikus imahét megnyitóján
Január 21.- 27.	Ökumenikus imahét
Január 27.	Gyülekezeti nap, selyemkendő bemutató, gyermekek farsangi próbája
Február 4.	Szószéki szolgálat: Szent-Iványi Ilona Farsangi próba
Február 10.	Farsangi próba
Február 17.	Farsangi bál a Nagy Ignác utcában
Február 18.	Kézműves foglalkozás farsangi álarc készítés, gyermek-istentisztelet, farsang
Február 25.	Homoródalmási településtalálkozó Szószéki szolgálat: Csete Árpád
Március 18.	Kézműves foglalkozás, ajándéktárgyak készítése mozaiktechnikával, gyermek-istentisztelet
Március 23-25.	Ifjúsági csendesnapok Magyararkúton
Március 25.	Csíki Sándor: Véreim, árva magyarok! című könyvének bemutatója, szeretetvendégség Szószéki szolgálat: Andorkó Attila (teológus, Kolozsvár)
Április 8.	Húsvéti istentisztelet Úrvacsoraosztással

Gyülekezeti életképek

Budapesti kiszállás

- Honnan jönnek? - kérdezték a határnál visszafelé jövet.
- A fővárosból. - mondta Szabó Laci, mert olyan egyértelmű, hogy minden magyarok egyetlen fővárosa csakis Budapest lehet.

Január egyik hétvégéjén ötfős erdélyi csapat indult a MADFIE-sek, vagyis a budapesti ifjúsági egyesület meglátogatására és egyéb egyleti ügyek intézésére. Az ottani csoport múlt év végi indulása és két magyarországi fiatalnak a Hitértelmező hétvégénken való részvétele után ez volt a harmadik találkozás. Célja új ismeretségek kötése, a meglévő kapcsolatok megerősítése és a tapasztalat (eddig még többnyire egyirányú) megosztása volt. Nagy meglepedésünkre szolgált egy még kezdő, de jó irányba haladó csapatot látni, akik hozzánk hasonló módon fontosnak tartják a fiatalság összefogását, az unitárius öntudat megerősítését és a közösségi létet általában. Igyekezünk megerősíteni őket, ők pedig új lendületet adtak munkánk folytatásához.

Külön élmény volt számunkra a szombati program, amikor az előző nap megjelent hét fiatal, majdnem mindenikével újra találkozhattunk a pestszentlőrinci unitárius egyházközség gyülekezeti termében. Együtt mintegy 35 kg krumpliból, 20 kg kolbászból, és egyéb hozzávalókból hatalmas gulyást főztünk, mellé hasonló mennyiségű forralt bort készítettünk, majd mindezzel kimentünk a helyi piachoz, és meleg ételt osztottunk az ott gyülekező hajléktalanoknak. Tanulságos volt a különböző élettörténeteket végighallgatni, és tudatosítani azt, hogy jelenlegi jólétünk mennyire könnyen semmivé lehet, ha nem vigyázunk eléggé egymásra és magunkra. Természetesen megfogalmazódott bennünk hasonló erdélyi akciók megszervezésének a lehetősége és fontossága is.

Köszönjük magyarországi barátainknak a tapasztalatot és a részükről tapasztalt lelkesedést. Várjuk az újabb találkozást Erdélyben és Magyarországon!

*Nagy Mária
V. éves teológus, Kolozsvár*

A MADFIE minden pénteken 18 órától tartja ifjúsági összejöveleteit a Nagy Ignác utca 2-4 szám alatt található unitárius templom gyülekezeti termében. Ezen alkalmakra mindenkit szeretettel várunk és hívunk!

Részletes program olvasható a www.madfie.hu honlapon.

Jótekonysági bál a Budapesti Unitárius Egyházközségben

2007. február 17-én benépesült a Budapesti Unitárius egyházközség gyülekezeti terme. Felnőttek és gyerekek, unokák és nagyszülők örömmel és izgalommal várták a II. Unitárius Jótekonysági bál megnyitóját. Nem csoda, hiszen hetekkel korábban már elkezdtek tanulni a darabokat, készíteni a jelmezeket és a díszletet a gyerekek színelőadásához. A kicsik Csukás István: Sün Balázs című művét mutatták be Brock Enikő és Béres Anna betanításában. A nagyobbak Arany János: Fülemlé darabját tanulták meg Bencze Margit és Szász Adrienne felkészítésével. Persze az izgalom nagy volt, hiszen nemcsak azok izgultak, akik betanították a darabokat, hanem a szülők is, akik időt, fáradságot nem kímélve gyakoroltak a gyerekekkel az előadás sikeréért. Persze a befektetett energia meghozta a gyümölcsét. A darabok nagy sikert arattak a nézőközönség soraiban. Egy meglepetés is kikerült Vadady Attila énekvezér - aki egyben a Lőrinci Mihály Kulturális Egyesület vezetője is - betanításában. A gyerekek, a szülők és

az Egyesület kórusa a Valahol Európában musical „Zene az kell” című dalát énekelték együtt. A két gyerekelőadás között Petrovai Anna népdalokat énekelt, majd Vékás Olivia mondott el egy verses mesét. Az izgalmat fokozta a tombolasorsolás, majd a felnőttek részére előadott Rejtő Jenő egyfelvonásos, a Környei Polgári Kör tagjainak előadásában. Persze nem maradhatott el a jótekonysági árverés és az éjféle Báلكirálynő és Báلكirály választás sem. Itt kell köszönetet mondani mindenkinek, aki nem kis áldozatvállalással mindent megtett ennek a jótekonysági bálnak a sikeréért. Jövőre újra szeretnénk találkozni.

Postásné Balázs Ildikó egy lelkes néző a közönség soraiból

Itt a farsang, áll a bál...

Vasárnap reggel én ébredek leghamarabb. Ez, mióta gyerekeink vannak, vagyis immáron több, mint 8 éve kb. harmadszor fordul elő. Elgondolkodom:

- Hiszen a gyerekek nem is voltak olyan sokáig ott az unitárius bálban tegnap. Bezzeg én! Na, jó. Fújjunk ébresztőt! Semmi válasz.

Jó, próbálkozzunk a kedves dalocskával:

- Jó reggelt itt a tej, ébredezni kell, szerbusz paplan, szerbusz párna, váljunk gyorsan el! Halvány nyöszörgés. Tudom, hogy ha így haladunk, akkor mindenhol el fogunk késni, próbálom másképp, katonásabban:

- Nézzétek milyen szép az idő, nyomás öltözködni, ovisok Apával kirándulnak, Janka velem jön Adrihoz! Felháborodás:

- Persze, miért csak a Janka megy? Nem akarunk kirándulni, fúj erdő! Innentől fél óra

házi forradalom következik, hogy ki hová megy és miért a szülők döntenek az ő egyéni sorsuk felett. A nehezen elviselhető folyamatos nyávogás közben azzal próbálom felborzolt idegszálaimat nyugtatni,

hogy másra gondolok:- Ha ebben a pillanatban nem is annyira könnyű, de akár elégedett anyukának is érezhetném magam, hiszen mindhárom gyermekem már most sikeres védőügyvéd, ügynök, vagy parlamenti képviselő lehetne. Nézzük a dolgok napos oldalát! Legalább felébredtek, ezt már elértem!

Kirándulni menni muszáj volt, mert két másik ismerős családdal már hetekkel ezelőtt egyeztettünk erről. Akkor megfeledkeztünk a gyermek-istentiszteletéről, pedig könnyű meg-

jegyezni, a gyerekek kívülről fújják már, hogy minden harmadik vasárnap. Végső megoldásként kárpótlást ajánlottam nekik. A feledékenységem

két dinó figurába, egy tál rakott krumplibá és egy pár 104-es méretű necc harisnyába került. Kedves szülőtársaim, nem érdemes tehát megfeledkezni a gyermek-istentiszteletéről, mert annak nagy ára van! Gyors reggeli, öltözködés, úti élelmekészítés, jelmezkeresgélés. Családunk tehát kisebb-nagyobb morgolódások közepette kettéválik, de jaj, egyetlen autónk erre nem képes! Újabb szervezkedés, megkapom én az autót, a többieket begyűjti az egyik

ismerős család és már repíti is őket a Kamaraerdő felé kirándulni. Mi is elindulunk Jankával Pestlőrincre. Röpké 40 perc alatt odaérünk, pedig vasárnap lévén nincs is nagy forgalom. Eközben az autóban arról mesélek Jankának, hogy Erdélyben mennyivel könnyebb lehet. A templomban megkondul a harang, a hívek felkerekednek, és hipp-hopp ott is vannak a templomban.

10 óra körül érkezünk meg, már javában folyik a jelmezkészítés. Nem vagyunk sokan, ez érthető is, hiszen előző este jól „kifarsangozta”

magát már a sok-sok gyerek a Nagy Ignác utcai unitárius bálban. Több, mint húsz csillogó szemű gyermek két színdarabot, Csukás István: Sün Balázs és Arany János: Fülemlé című műveit adták elő nagy büszkeségünkre!

Ma tehát a hangulat családias. A gyermek-istentisztelet megint remek. Nem azért írom, mert a barátnőm, de azt hiszem ezzel a megállapítással sok szülő is egyetért, hogy oktatni lehetne, ahogy Adrienne a gyerekekhez szól, ahogy a gyerekekkel bánik. Legna-

gyobb megdöbbenésünkre az én gyerekeim hónapokkal később is képesek egy-egy mondatot, vagy példát felhozni, hogy egy adott élethelyzet kezelésére, megoldására Adri mit is mondott az istentiszteleten, pedig nem az én gyerekeim viselkednek ilyenkor a legpéldamutatóbban. Adriennel ez sem zavarja, ő is tudja, hogy a kimondott szó

eljut a nyitott fülekig akkor is, ha az abban a pillanatban nem úgy látszik. Istentisztelet után az

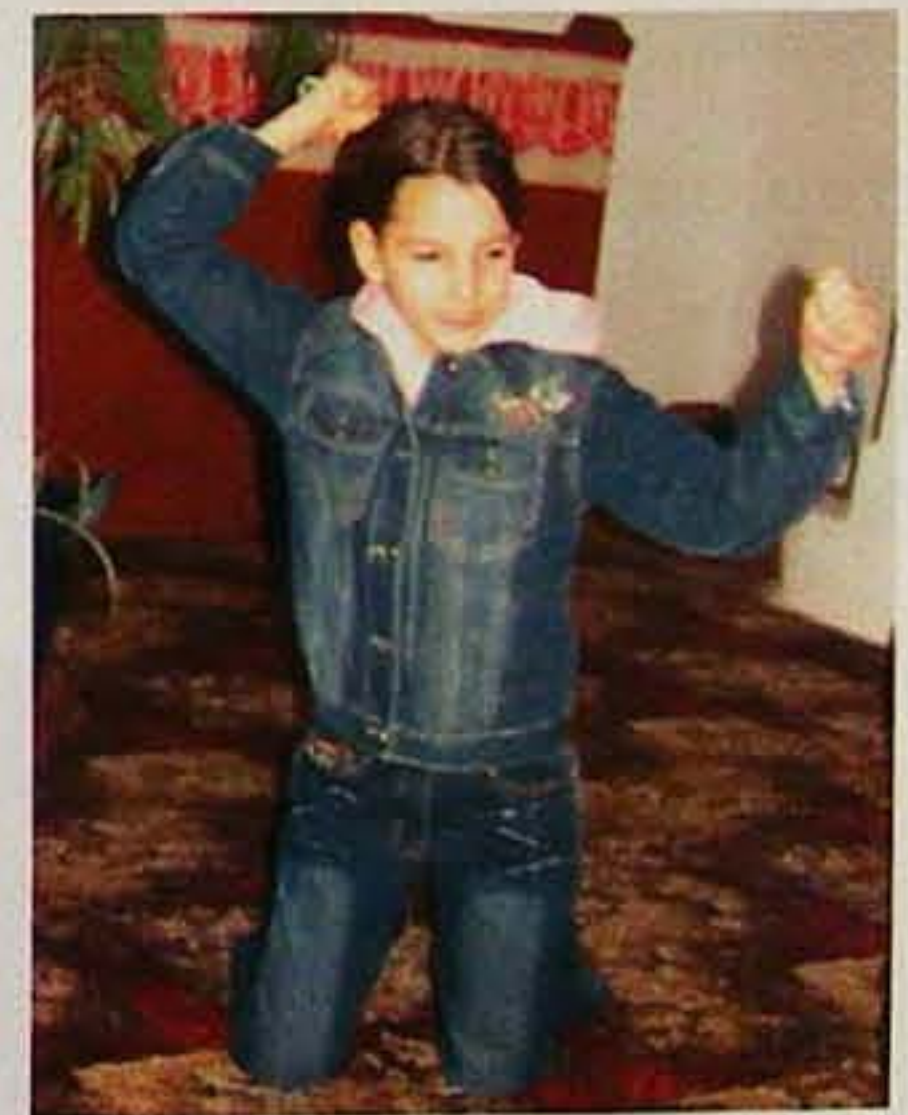
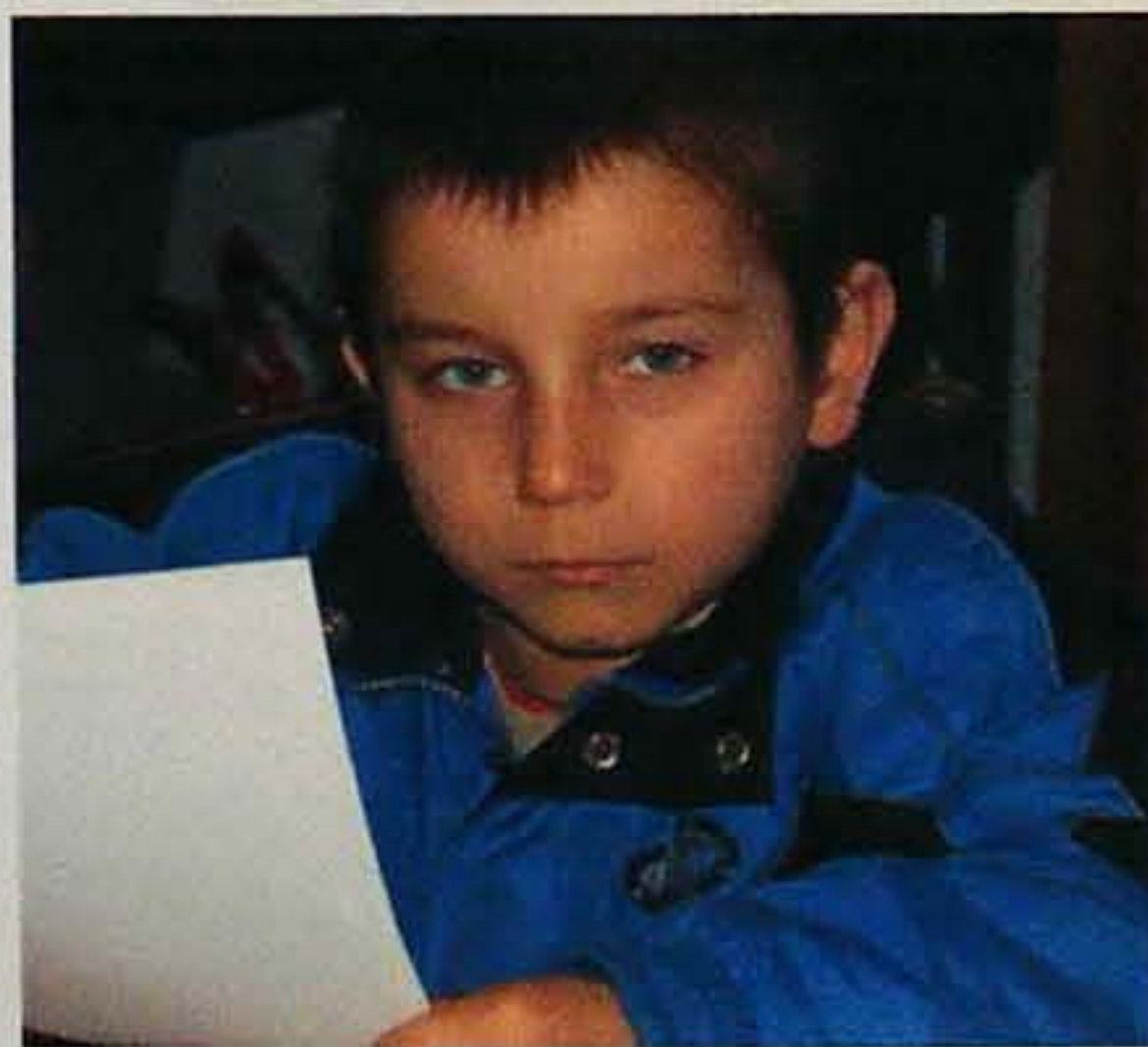
ott maradó családok különféle társasjátékokban vesznek részt, amíg megfő a virsli és persze utána is. A felnőttek eleinte picit húzódoznak, hogy beálljanak-e a játékokba, de aztán győz a vidám-

ság és a belső gyermeki én. Áll a bál! Öröm nézni a résztvevőket! Teljes izgalommal és odaadással kacsingatnak egymásra az 5 éves és az ennek majdnem tízszeresét is megélt játékosok. A zenés kizsorító játékban egyformán igyekeznek széket találni a legkisebbek és a felnőttek is, akik idő közben teljesen gyermekké varázsolódtak a farsangi hangulatban, így ők ugyan úgy tudják, hogy nem hoztak jelmezt, de akaratlanul is gyermekmaszkot öltenek. Vagy talán most vetik le állandóan viselt mindennapi álarcukat és ez az igazi, tiszta arcuk?

Köszönöm szépen mindannyiuknak az élményt, a lelkesedést, az odaadó vidámságukat és a felhőtlen perceket, amit együtt tölthettünk farsang idején!

Béres Anna

Homoródalmásiak találkozója a Pestszentlőrinci Unitárius Templomban

Homoródalmáson, a mintegy 1300 lakosú településen valamivel több, mint 600 lakott porta található. A lakosság nagyrészt mezőgazdasággal foglalkozik, ezen belül is főleg állattartással. A közösség az elöregedés jeleit mutatja, jellemző a fiatalok elvándorlása, amit csak kis részben ellensúlyoz a nyugdíjasok hazatelepülése. A környék fejlesztésének egyik letéteményese a Rika Kistérségi Társulás. Ennek keretében próbálnak a helybeliek kiutat találni egyre romló gazdasági helyzetükből. Február 25-én templomunkban találkoztak az Almásról elszármazottak és az átmenetileg Magyarországon tartózkodó homoródalmásiak. Ez volt a harmadik homoródalmási találkozó, ez alkalommal is száznál több résztvevővel. A szervezésért - ezúttal is - Szász Adrienne lelkésznő után magukat az almásiakat illeti a köszönet. Köztük mindig futótűzként terjed a találkozók híre, ami azt is mutatja, hogy folyamatos kapcsolatban vannak egymással. A szószéki szolgálatot Csete Árpád, Homoródalmás unitárius lelkésze végezte.

A résztvevők megtöltötték templomunkat.

A résztvevők megtöltötték

templomunkat.

A kántori teendőket Sorbán Enikő, homoródalmási kántor végezte, aki az istentiszteletet követően - immár hagyományos módon - népdalokat énekelt.

A találkozót megtisztelte jelenlétével Elekes Botond főgondnokunk, aki rövid beszédben üdvözölte a megjelenteket.

Az istentisztelet keretében úrvacsorát is vettünk. Az ágendát Szász Adrienne tartotta. Az istentisztelet után szeretetvendégség következett, ahol megnézhattunk egy Homoródalmásról készült rövidfilmet, majd szabadon elbeszélgethettünk. Az utolsó résztvevők késő délután hagyták el a gyülekezeti termet és már a búcsúzásakor elkezdődött a következő találkozóra való előkészülés.

Bardócz Tódor András

Simén Domokos lelkipásztor levele 1942-ből

sz. 63 1942.

A Homoródsármáról Budapestre távozott valamennyi ifjainkhoz.

Kedves Gyermekeim!

Az édesanyátok könnyes szeretetű és az édesapátok értetek aggódó szülői jósa mellett oda helyezem az én pásztori szeretetemet is és elküldöm nektek a messzeségbe szakadt gyermekeinknek. Elküldöm az itthoni föld tavaszi illatát, a községünk felett vigyázzba merevedve örökös Szármány fenyői közül feltörő madárdalt, az ottani utcán felcsendülő halk legény nótát, a templomba hívó harangok szavát és mindent, ami itthon a szívetekhez volt köze. Úszekötőn az egészemet az édesanyátok és apátok imádságával, mellyel érettetek szállunk az Istenhez.

Küldöm pedig azért, lelketek az otthon üzenetéből megfrissülést nyerjen, Isten előtt megtaradjon a ti imádságotok a miénkkel együtt szállhasson a magasságok felé. Husvét ünnepe, amikor édes szülőitekkkel együtt állunk az Urasztala mellett, könnyharmatos lélekkel simogatunk meg mindnyájotokat a messzeségeken keresztül is és imádkozunk érettetek, hogy Isten vezéreljen haza mindnyájotokat órségben, tisztaságban és erkölcsi érintetlenségben. Ezen a napon gondoljatok ti is szeretettel az itthoniakra, imádkozzatok érettetek, anyaszentegyházunk és nemzetünk szebb jövőjéért a hiszem, ha tisztaszívvel tudunk így együtt imádkozni a ti ott, ahol vagytok a ahol esetleg még lenettek a mi itthon a akárhol is legyünk, becsületesen és szorgalmasan végezzük kötelességeinket, Isten meghallgatja kérésünket.

Arra kérek, becsüljétek meg a hazulról vitt egyszerű székely ruhát becsületesen és erényes öszettel, mert ezáltal minket itthoniakat, az apátokat, az anyákat és testvéreiteket becsülitek meg. Ne felejtsetek az itthoni egyszerű imádságokat a szokat elmondani gyakran járjatok az ottani templomainkba. Istenháza keresztül, egymással is találkozzunk lélekben még így is, ha ti ott messze, mi meg itt vagyunk is. A szeretet, amely szíveinkben bezárva őriz titeket, míg Istennel beszélünk, horgátok is élvezet, szálljatok ti is így hozzánk lélekben. Amikor az Úrvacsora kenyerét és borát vesszitek az ünnepeken, gondoljatok az édes szüleitekre, amint mi reátok gondolva ünnepeink.

Szeressétek és becsüljétek meg egymást, viselteszettek hitvallással ottani papjaitokkal szemben, akik szeretettel gyűjtenek egybe titeket, hogy el ne kallódjatok. A székely becsületnek ott is szeressétek megbecsültetését.

Boldog husvétü ünnepeket kívánok a mindnyájotokat szeretettel köszöntelek.

Homoródsármás 1942 március 13-án.

Levelet. n. 1880. 24

Simén Domokos
lelkész.

sz. 60 1942.

A Homoródaljáról Budapestre távozott valamennyi ifjainkhoz.

Kedves Gyermekeim!

Az édesanyátok könnyes szeretetét és az édesapátok értetek aggódó szülői jósaiga mellé oda helyezem az én pásztori szeretetemet is és elküldöm nektek a megeszeségbe szakadt gyermekeinknek. Elküldöm az itthoni föld tavaszi illatát, a községünk feletti vigyázásba meredve örökké Szármany fenyői közül feltörő madárdalt, az esti utcán felcsendülő halk legény nótát, a templomba hívó harangok szavát és mindent, ami itthon a szívetekhez volt köze. Úszekötöm az egézet az édesanyátok és apátok imádságával, mellyel érettetek szállunk az Istenhez.

Küldöm pedig azért, tielketek az otthon üzenetéből megfrissülést nyerjen, Isten előtt megtaraljon e a ti imádságotok a miénkkel együtt szállhasson a magasságok felé. Husvét Ünnepeén, amikor ódos szülőitekkkel együtt állunk az Urastala mellett, könnyharmatos lélekkel szíogatunk meg mindnyájotokat a megeszeségen keresztül is és imádkozunk érettetek, hogy Isten vezéreljen haza mindnyájotokat épségben, tisztaságban és erkölcsi érintetlenségben. Ezen a napon gondoljatek ti is szeretettel az itthoniakra, imádkozzatek érettetek, anyaszentegyházunk és nemzetünk szebb jövőjéért e hiszem, ha tisztaszívvvel tudunk így együtt imádkozni e ti ott, ahol vagyatek e ahol esetleg még lenettek e mi itthon e akárhol is legyünk, becsületesen és szorgalmasan végezzetek kötelességeinket, Isten meghallgatja kérésünket.

Arra kérlek, becsüljéteek meg e hazulról vitt egyszerű székely ruhát becsületesen és erényes óráttal, mert ezáltal minket itthoniakat, az apátokat, az anyátokat és testvéreiteket becsüljéteek meg. Ke felejtéteek az itthoni egyszerű imádságokat e szokot elmondani gyakran járjatek az ottani templomainkba. Istenháza keresztül, egymással is találkozunk lélekben még úgy is, ha ti ott mesze, mi meg itt vagyunk is. A szeretet, amely szíveinkben bezárva óris titeket, míg Istennel beszélünk, hozzátok is elvezet, szálljatek ti is így hozzánk lélekben. Amikor az Úrvacsora kenyérét és borát veszitek az Ünnepeén, gondoljatek az édes szüleitekre, amint mi rédtok gondolva Ünnepeünk.

Szeresséteek és becsüljéteek meg egymást, viseltesséteek bizalommal ottani papjaitokkal szemben, akik szeretettel gyűjtenek egybe titeket, hogy el ne kallódjatek. A székely becsületnek ott is szeresséteek megbecsültetést.

Boldog husvéti Ünnepeket kívánok e mindnyájotokat szeretettel köszöntelek.

Homoródaljáról 1942 március 13-án.

Levelet. 1880. 24

lelkész.

Vers-szirom

Húsvét szép és vidám ünnepe alkalmából az alábbi kis locsolóvers összeállítást nyújtom át jelképes húsvéti ajándékként a kedves olvasóinknak:

Eljött húsvétnek szép napja!
A mezők sok szép virága
valósággal kiszáradna,
ha nem lenne, ki meglocsolja!

Ím, egy szép virág van előttem,
kit én nem hagynék kiszáradni!
Pár csepp kölnit kapna tőlem,
ha szabad lenne meglocsolni!

...

Adjon Isten boldogságot,
Sok-sok szépet és minden jót!
Sok teljesült szép álmot,
nagyon boldog, szép Húsvétot!

E verset nem tudom tovább mondani,
mivel sok asszony, lány nem akar hervadni!
Csak egy kérdést szeretnék én feltenni:
Szabad-e épp ezért Őket meglocsolni?

...

Eljött húsvétnek szép ünnepe!
Kis üvegem kölnivel tele!
Nem akar benne maradni!
Kérdezem: szabad-e locsolni?

Halász István

ÁPRILIS 27.

Április huszonhetedike,
Nyugalmas, terebélyes este,
Olyan igazi április végi.
S oly idilli!

Oly boldog vagyok ma!
Két pályázaton is nyertem,
S végre megértettem
Az emeletes törteket.

Oly boldog voltam ma én!
Hisz a gyertyák már virítanak
A százéves vadgesztenyén!
Hiszen ittenség illatoz minden ág!
S pompájuk teljében vannak a színes orgonák!
Virágok nyílnak az éledő anyaföldből,
S én kiáltom teli torokból s tüdőből:
De gyönyörű!

Észak, nyugat, dél, kelet!
Mind amerre látok,
Csak harsányzöld levelek és színes virágok!
Jókedv s zöld van mindenütt:
Itt a kikelet!

Az ég kékeszszürke lesz, feszültséggel teli.
Aztán hirtelen kitör belőle a jóleső eső-kacaj!
A petúniákból az erkélyen
Mennyei illat árad! S az égről
Lassacskán eltűnik a szürkesség.

Ez a nap több emléket is ébreszt bennem.
Kilenc évvel ezelőtt, mikor Zita itt volt,
Olyan emlékezetes este volt az!
Rózsaszín felhők úszkáltak a szürkületi égen,
S akkor tudtam meg: mi az ebihal!
De ez az este arra is hasonlít,
Mint amikor Kihajoltam az ablakon és
Néztem a kocsit, ahogy leáll.
Szép emlékek!
Gyönyörűszépek!

Lassacskán bekormul az ég.
Csak a Parlament és a Bazilika tűnik ki - talán.
A természet elcsitult s nyugovóra tér.
A madárdal korahajnalig elhal, s majd
Akkor élvezhetjük igazán.

Künn esőcsepp csurran egy frisszöld levélen,
S egy repülőgép suhan el az égen...

Szirmocskák, gyereksarok

A macska és a mézes tej

Ott, ahol a magas hegyek kezdődnek, éppen a hegyoldalban van egy takaros kis faházikó. Tudjátok, amolyan hegyekbe való, rönkökből összeállított kis épület. Ebben élt, éldegélt két kiséger, Iciri, meg Piciri, meg Falánk, a kandúr. A ház mellett kissé távolabb már a hegyoldalban egy barlang, abban meg élt, éldegélt egymagában Lompos, a barnamedve. Napjaikat csak a kandúr keserítette meg. Hol ezzel, hol azzal bosszantotta fel a két kiségeret. Hol azzal riogatta őket, hogy megeteti őket a nagy medvével, hol meg azzal, hogy egyszerűen agyoncsapja őket nagy unalmában. Egy biztos, hogy a medve nem győzte a kandúrt rendre utasítani, mert ökelme bizony mindent szeretett: enni, inni, aludni és csak úgy, sportból zavarászni, kergetni az egereket, csak dolgozni nem. Egyébiránt az évben kívül ez volt a legkedvesebb időtöltése, no meg a jó nagy alvás. Egyik nap véletlenül a medve csuprából pár csepp méz cseppent az ő tejes bögréjébe. Falánk belekóstolt a tejbe, amit természetesen az egerekkel hozatott, utóvégre egy házi úr nem dolgozik. Valami furcsát érzett az italon.

„Ejnye, de finom! Micsoda különleges íz! Ilyet még nem ittam!” - nyalta meg a szája szélét. Ahogy kiitta a tejet - vacsora után belenézett a poharába. Örömmel látta, hogy bizony pár csepp méz sárgállik a pohár alján! Attól volt ilyen finom a vacsoratejecskeje. „Honnan kerülhetett ez ide?” - morfondírozott magában, miután vacsora

után az egerek elköszöntek tőle és Lompostól és vackukban aludni tértek. Majd Lompos is elballagott a barlangjába, magával vive a mézes csuprát. Falánk emlékezett arra, hogy Lompos mézet evett nagy buzgalommal. Mivel a házban mézet nem tartanak, csakis Lompostól cseppent bele az ő tejébe a méz. Gondolkodni kezdett. Eldöntötte magában, akárhogy is lesz, ő ezen túl csakis mézes tejet fog mindennap vacsoráznival! Hamarosan meg is találta a módját, hogy hogyan is jusson mézhez! Másnap este Lompos két hatalmas, mézzel telt csuporral tért be hozzájuk egy

kis baráti beszélgetésre! Aznap neki nagy utat kellett bejárnia a mézszerezés miatt, így elfáradt. Már a vacsora közbeni beszélgetés során érezte, hogy majdnem leragadnak a szemei a fáradtságtól. Amikor hazafelé indult, az egyik majdnem üres csuprot ott felejtette véletlenül az asztalon. Kandúr ezt észrevette, sunyított egy darabig. Térült, fordult, majd, amikor azt hitte, hogy az egerek nem látják, hiszen azok alvást színlelve bújtak meg az egérlyukban, megdézsmálta, sőt, mi több, kiürítette az ott felejtett mézes csuprot. Másnap, amikor Lompos kérdezte tőlük, hogy nem látták-e véletlenül az ottfelejtett csuprát, amiben volt még egy kis méz, a két egér inkább nem szólt, de Falánk, a kandúr buzgón intett nemet. Ő ugyan nem látta! Hogyan is képzelhet ilyet róla Lompos! Még hogy ő, egy kanmacska lopna! Arról szó sem lehet! Az egerek viszont később megmondták Lomposnak, hogy ők

bizony látták, amint kandúr az éj leple alatt azt hitte, hogy ők alszanak, kinyalta a mézes csuprot, ami ott állt az asztalon! Megbeszéltek, hogy megleckéztetik a haszontalan kandúrt. Kieszelték egy „haditervet” és azt végre is hajtották. Másnap Lompos úgy tett, mintha véletlenül felejtett volna kandúréknál az asztalon a vacsora során egy majdnem tele fedeles mézes csuprot. Vacsora után még egy kicsit beszélgettek, majd Lompos elköszönt. A csupor meg az asztalon maradt. A két egér is úgy tett, mintha észre nem venne semmit sem. Amikor kosarába mimelve, hozzá megcsa- Ekkora

kandúr a feküdt alvást odament Iciri és jól varta a bajszát. egetverő

pimaszságot már nem lehet eltérni! Falánk égtelen haragra gerjedt, Irtózatossal kezdte Icirit. Futottak körbe-körbe a házban, majd ki az udvarra. Piciri meg odament a csuporhoz. Óvatosan fel emelte a fedelét. Jól látott, hiszen a holdvilág bevilágította a szobát. Amikor mind a ketten elfáradtak, Piciri is készen lett a művel. Fadarabkákkal feltámasztotta észrevétlenül a csupor fedelét, majd ő is sietve húzódott vissza az egérlyukba a kandúr haragja elől. Icirivel együtt Piciri is izgatottan leste a lyukból, hogy most mi lesz, de lesben állt az ablak alatt Lompos, a medve is a megbeszélésük szerint. Nem is telt el sok idő. Falánk, a kandúr puha, de gyors léptekkel osont az asztalon lévő csuporhoz. Még örült is, hogy milyen könnyedén fel tudja emelni a tetőt, amikor egy erős ütést érzett a fején. A visszacsúszott csuportető belenyomta a fejét egyenest a mézbe. Nyávogott, prüsszkölt, vergődött, de hiába! Most már valahogy nem szeretette annyira a mé-

zet, de nem volt mit tenni. A feje beszorult a csupor nyílásába. Elkeseredetten nyöszörgött, könyörgött segítségért.

- Jövök! - morogta az ablak alól Lompos, majd bement a szobába és olyan mozdulatokkal, mint ahogy az asszonyok a vaját köpülik, nyomogatta be a farkánál fogva föl-le húzogatva Falánkot a mézes csuporba!

A kandúr égre-földre fogadkozott, hogy ő bizony többé nem fog lopni és soha, de soha nem bántja az egereket, csak vegyék ki őkelmét a csuporból! Lompos egy mozdulattal kihúzta a macskát. Láttára mindannyian harsány nevetésre fakadtak. A szőre csomókban lógott a rátapadt méztől, a két füle meg a feje tetejére ragadt, a bajszát meg mintha valaki összecsomózta volna, olyanra ragadt a sok méztől!

Egyszóval „gyönyörű” volt. Mackó, hogy szigorúnak lásson, irtózatossal nagyot mordult, fogát vicsorgatta a kandúrra, az meg illa-berek, nádak, erek, futásnak eredt és még ma is fut talán, ha meglát egy medvét! Hát ezért nem szereti a medve a torkos macskát! A két kiséger pedig továbbra is vígan élt együtt Lompossal, a mackóval. Hogy azt az ígéretét betartotta-e Falánk, hogy nem zavarja ezen túl az egereket? Nem hiszem, de azért, ha pontosan megszeretnétek tudni, akkor kérdezzétek meg Icirit és Picirit, a két kiséget és válaszukat mondjátok meg nekem is. Kíváncsian várom!

Nekem az a véleményem, hogy kandúr nem tartotta meg a szavát. Vagy mégis?

Halász István

Szirmok

Gyülekezeti életképek

Ora et labora

Boldogan hirdetem, hogy a Budapesti Bartók Béla unitárius gyülekezetünkben, megalakult a Perczelné Kozma Flóra Nőszövetségünk.

Nőszövetségünk beindítása célja az volt, hogy keretet biztosítsunk egyházközségünkben a karitatív munkának.

Sajnos ötven év, a közelmúlt történelme mély nyomot hagyott az emberek gondolkodásában és viselkedésében. A második világháború előtt az önkéntességnek, a társadalom javára végzett munkának becsülete volt, ugyanakkor presztízskérdést jelentett egy-egy karitatív szerveződésben részt venni.

Korábbi tapasztalataim - amelyeket az Egyesült Államokban és Kanadában szereztem - azt mutatják, hogy a tengerentúlon az önkéntességet mindig is nagy becsben tartották és tartják, ott szerencsére nem szakadt meg a társadalom részére végzett munkálkodás. Észak- Amerikában, és gondolom Nyugat-Európában is, már kisgyerekkortól tudják: a munkálkodás nem csak öncélú kell, hogy legyen, hanem a társadalomnak, amelynek részese vagyok, annak is tartozom bizonyos mértékben. Mert csak így lehet egy nagyvárosi zsúfoltság okozta egymás iránti közömbösséget elkerülni. Egy társadalomban így lehet kiépíteni legkönnyebben az összetartozás érzését, egészségét.

Mind többen és többen ébrednek rá arra, hogy idejük egy részét közcéloknak áldozzák. És úgy vesszük észre, hogy az utóbbi időben, itt nálunk Magyarországon is az önkéntesség kezdi visszanyerni korábban elveszített értékét.

Nőszövetségünk tehát, tárt karokkal fogadja a szociális érzékenységgel megáldott nőtestvéreinket, vallási hovatartozásuktól függetlenül. Célunk elsősorban szoros közösséget alkotni, munkálkodni. „Ora et labora” lehetne a jelszavunk, azaz imádkozni és dolgozni.

És Nőszövetségünk másik nagy célja: tovább szépíteni templomunkat, gyülekezeti teremünket, ahhoz, hogy látni, tapasztalni lehessen közösségi helyeinken a gondos, női kezek munkáját.

Léta Erika
titkár

Szeretetvendégség volt Pestszentlőrincen

Március 25-én már kora délelőtt nagy volt a sürgés-forgás a Pestszentlőrinci Unitárius templomban és annak környékén. A templomkertben nagy bográcsban főzték a szorgos férfikezek a sertéspörköltet, benn, a templom gyülekezeti termében pedig megterítették az asztalokat.

A magyarkúti lelkigyakorlatról hazatérő fáradt fiatalok az új élményektől feltöltődve, vidáman csevegtek a padokban. A vendégek között nem csak erdélyi unitárius testvéreink voltak, hanem más vidékről érkezettek is. A szószéki szolgálatot Andorkó Attila IV. éves kolozsvári teológus végezte, aki beszélt az olvasás, az írott szó gyönyörűségéről, értelméről, céljáról, hasznáról, a kultúra hiteles terjesztésében betöltött nagyon fontos szerepéről és felelősségéről, a szavak hitelességéről. Úgy érzem, hogy nekünk, akik az írott és az elektronikus sajtóban közvetített kimondott szóval dolgozunk, ez utóbbiak különlegesen fontosak!

Az istentiszteletet követően a gyerekek „vették át a terepet”, azaz nagyon érdekes és magas színvonalú kultúrműsort adtak. Bánó Boglárka fuvolajátéka után, Gadácsi Lilla szavalt, majd Csíki Sándor nyárádszeredai író, a helyi Bocskai István kö-

zépiskola tanára tartott könyvbemutatót és adott egy kis keresztmetszetet írói munkásságáról.

Önmagáról a szerző annyit árult el, hogy négy gyermekes édesapa. Elmondta, hogy műveiben nagy tisztelettel és szeretettel ír a családról, a nőkről éppenúgy, mint a Nyárádmentén eltöltött gyermekkori élményekről.

Az író református vallású, de Varga Sándor unitárius lelkész barátja révén élő kapcsolata van az Unitárius Egyházal. Az író magával hozta és részleteket olvasott fel mind a három, eddig megjelent könyvéről. Szavait követően egy kisebb párbeszéd alakult ki a leírt és a kimondott szó fontosságáról, a könyv szerepéről és szeretetéről, valamint az elektronikának, leginkább az Internetnek a kultúra terjesztése terén betöltött szerepéről, majd Bánó Boglárka egy menüetett fuvolyázott, míg Gadácsi Dorottya szavalt.

Ezeket túl rendkívüli szellemi ajándékként Zeck Júlia, kolozsvári származású színésznő, a Vígszínház fiatal művésze nagyon szép irodalmi műsorról lepte meg a szeretetvendégség résztvevőit.

A délután további része is családi légkörben zajlott le. Ezt a hangulatot csak tovább szépítette az, hogy hangulatos és szép énekszöveggel emelték a vasárnapi rendezvény fényét a nemrég Magyararkúton lezajlott lelki gyakorlat résztvevői. Maga a tudósító csak azt teheti a fentiekhez hozzá, hogy biztos abban, hogy mindenkinek, úgy a szereplőknek, mint a vendégeknek nagyon nagy és magasztosan szép élményt jelentett a 2007. március 25-én, a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközség Templomában lezajlott esemény.

Halász István

Szív és lélek oázisa

A pestszentlőrinci unitárius szent hajlék egy kicsi oázis a rideg betonrengetegben. Erdélyből – a múlt század elején – kitelepült unitárius magyar emberek részére emeltett. Szelíd alakjával kecses őzikeként pihen az otromba, többemeletes szürke

farkas-blokkok gyűrűjében. Alacsony templomtornya, barátságos fatornáca, faragott székelgyalog-kapuja szinte ölelgeti fáradt, a sok rohanásba beleőszült híveit, akik szét-szóródva élnek Budapesten vagy a főváros hatalmas vonzáskörében. Megpihenni jár ide az idegenbe szakadt szív és a magyar lélek.

A lelkésznek, Adriennek nem kis erőfeszítésébe telik, hogy szétszórt nyáját egybetereleje és összefogja. A tudomány modern eszközeinek segítségével mindegyre étellel és hívő lelkekkel tölti meg ezt a szent oázist, amelynek barátságos belseje és zöldellő kiskertje vendégmarasztaló. Az összeterelés-

ben sok segítő keze van. Adrienn a Zorbas nevű étteremből térítget. Ameddig lányommal a virgonc görög zene mellett görög salátát eszegetünk, ő jobbra-balra telefonál. Azt intézi el pillanatok alatt, hogy egy ifjú, törékeny színésznő, a Vígszínház művésznője a holnapi istentisztelet után verssel lepjen meg. Közben elmeséli, hogy az édesapja Erdélyből származik és szintén lelkész volt. Ő is ezt a szép hivatást választotta, két évet tanult kinn is, a Kolozsvári Teológián. Egyszer legációban, egyik faluban egy öreg kebeltanácsos nagyon kedves akart lenni hozzá, és „papnőcinek” titulálta.

Különben akár csak egyháza, Adrienn is nyitott, melegszívű, hamar befogadja az embereket. Az istentiszteleten felkér egy Erdélyből itt lévő, fiatal teológiai hallgatót, hogy szóljon a közel száz lelket egybegyűj-

tő gyülekezethez. A beszéd egyenes: a biblia, a könyv értését segíti.

Talál a hangulathoz, előmelegíti a terepet, a szíveket a szereplésemhez. Könyveimet mutatom be sorjában, miközben székely adomákkal is igyekszem ébren tartani a figyelmet. Csillognak a szemek, jól esik az embereknek az otthoni gondolatokat, észjárást érzékelni, hallgatni. Néhány kérdés is elhangzik, amelyekre igyekszem gyors válaszokat adni, hiszen rotyog már kinn a templomkertben a finom bográcsétel.

Annál a kérdésnél, hogy elnyomja-e az internetes olvasás a könyv jövőjét, kissé hosszabban időzünk. A könyv örök, végül ebben maradunk.

Negyvenkét éve – a Tordai-hasadék melletti Mészkörről – kitelepedett „fiatalember” arra kér, nézzek utána, él-e még katonacimborája Nyárádszereda mellett, Demeterfalván. Ősz házaspártól kapom a

feladatot, hogy feltétlen üdvözljem Varga Sándor tiszteletest, aki itt már keresztelt.

Az villan agyamba, hogy az unitárius lélek nyitottságával milyen csodákra képes. Vendéglátó családom katolikus, én református vagyok, mégis összeköt bennünket a befogadó szeretet, a szívnyitásokra fogékony unitárius lelkészek serege és a lelkeinket jól összefogó összejövétel.

Este kinézek az újból megnyitott Kossuth térre. Jól öltözött, nyugodt emberek zászlókat hordoznak, beszédeket hallgatnak. Egy katolikus pap dörgő hangján imát

mond a magyar népért. Varga Miklós a magyar, az oláh és a szláv bánatról dalol gyönyörűen.

Háborgó szívem pihenni tér. Oázisok, imák, otthonomat idéző csillagok nyugtatják lelkemet.

Csíki Sándor

Vers-szirom

Reményik Sándor

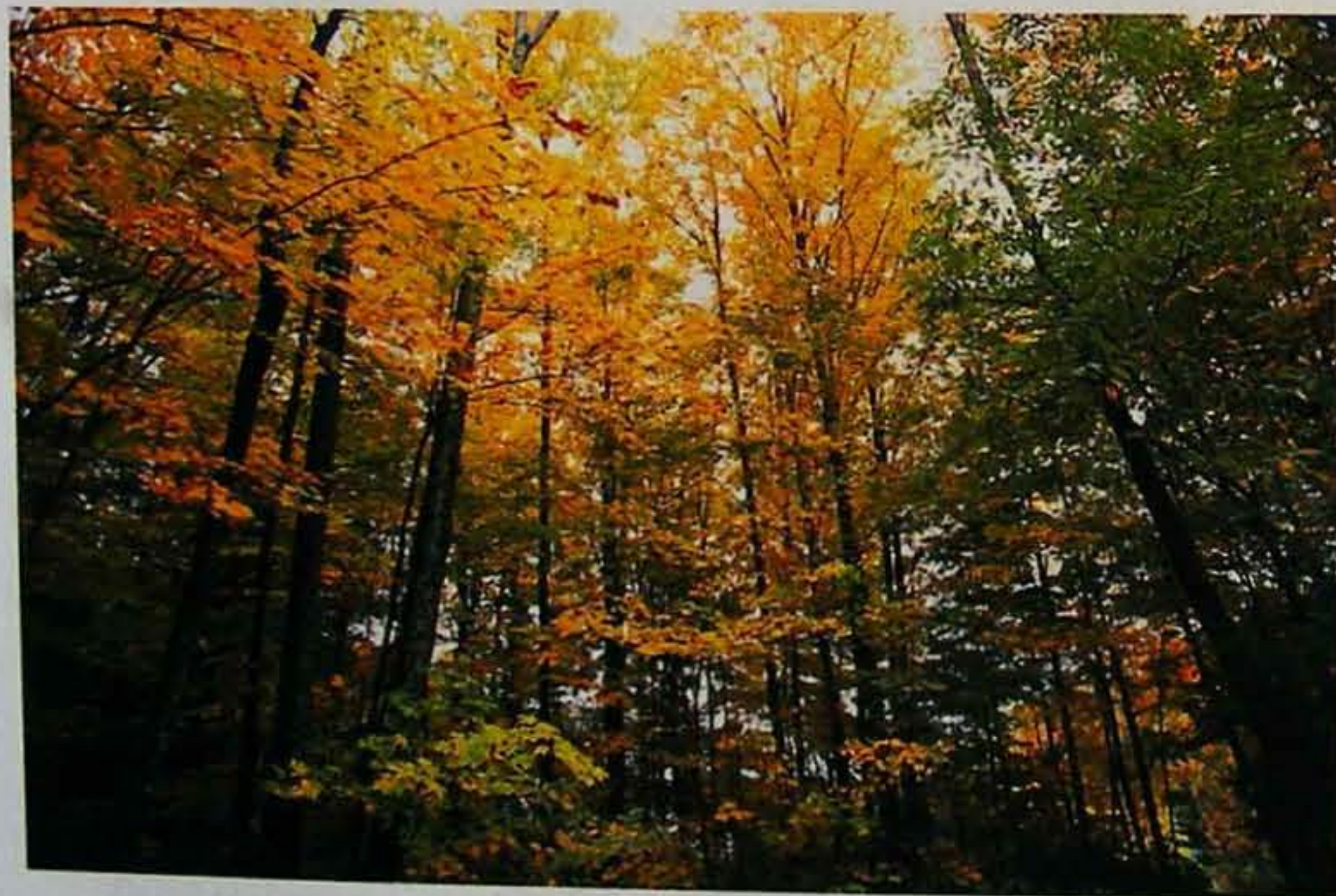
Húsvéti versek egy halott erdőről

3. *Ami test volt...*

Ami belőled test volt, test marad,
 Anyag, - hogy rajta megosztozzanak.
 Az asztalos, s a fakereskedő.
 De ami benned nemesebb erő:
 Az az enyém,
 Belémszívódott örök költemény.

Ami belőled test volt, test marad.
 Te most már szekrény leszel, asztal, ágy,
 És benned teljesül sok bűnös vágy,
 És benned gyúlik fel sok hitvány holmi,
 Leszel fiók, mit fognak ki-betolni,
 S leszel nyomorult kincsek őrizője.

De bennem szunnyad a *lelked* jövője!
 És bennem zúgni fogsz!
 Tavasszal smaragdszínekben ragyogsz
 És ősszel hullatod a leveled.
 Te bennem folytatod az életed...

„... hirtelen hatalmas szélrohamok
hasonló zúgás támadt...”

Pünkösöd felé

Nem tudom, gondolkodtatok –e már arról, mit jelent egy orgona a gyülekezetben. Nem tudom, néztétek –e már meg egy kicsit közelebbről. Nem csoda, ha a hangszerek királynőjének nevezik, hatalmas sípjával fenségesen fest. Aki már látott egyszer is közelebbről egyet beleszédül annyi apró részből és tartozékból áll. A manuálok, a szelepek, pedálok, regiszterek, összekötők és súlyok, a fújtatók, a szélszekrény és a sípok, amelyeknek mind megvan a saját feladatuk. Mert máshol és másból szól a basszus, vagy éppen nem mindegy milyenek a szőlőregiszterek. Ahogyan egy felségtől elvárható kényes a vele való foglalkozásra is. Ha nem ellenőrzik alaposan és rendszeresen néhány síp hamisan, kezd szólni, nem szereti a túl hideget és meleget sem. Sokan azt gondolják, hogy rajta játszani éppen olyan, mint egy zongorán. Pedig dehogy! Egy zongorához csak leülsz, leütöd a billentyűket, és máris megszólalnak a hangok, hallod a dallamot. Ám az orgonánál nyomhatod a pedált, kihúzhatod a regisztereket, nyomhatod a billentyűket nem történik semmi. Nincs zene. Tehetsz bármit, csalódást fog okozni a néma zörgés. Ha hallani akarod a hangokat, és a belőlük megszülető új dallamot be kell kapcsolnod a szelet. Ha a szél átfúj az üregeken, a fákon, a réz sípokon gyönyörű lesz a zene. A szél nélkül élettelen az orgona. Csak akkortól

szól és csak addig, míg a szél fúvatja. Senki nem tudja elmagyarázni szelet. Nem tudni honnan jön és hová megy. Csak az a biztos, hogy nélkülözhetetlen az orgonának ahhoz, hogy zene legyen.

Jézus halála után a megrémült tanítványok szétszéledtek. Gyászoltak, mert elvesztettek egy barátot, egy társat, a tanítómestert, akihez bármilyen kérdéssel fordulhattak. Aki tanácsot, útmutatást adott nekik, aki kétségeikben, reménytelenségükben erőt sugárzott, aki megosztotta velük a kenyerét, aki megtanította őket imádkozni, aki Istenről egész másképp beszélt, aki szinte előre látta

a jövőt, mert annyira ismerte az embereket. Csalódottak voltak, mert úgy érezhették, elárulták és kifosztották őket. Azt hitték, Jézust magára hagyta az Isten, akinek feltétlen híve volt, akit atyaként szeretet és tisztelt, akit egész életében szolgált, dicsőségét hirdetve az emberek között. Az Atya nem volt képes

megmenteni. Tanácstalanok voltak, mert nem tudták, hogyan tovább. Félték, ha a mestert követik rájuk is hasonló sors várhat. Ugyanakkor tudták, érezték immár ők is részei, darabjaivá váltak Jézus munkájának. Az Isten országának hirdetői terjesztőiként eltöltött napokat, a múltat ki nem törölhetik életükből.

Mintegy ötven nap telt el Jézus halála után. Pünkösöd, az aratásért való hálaadás ünnepe

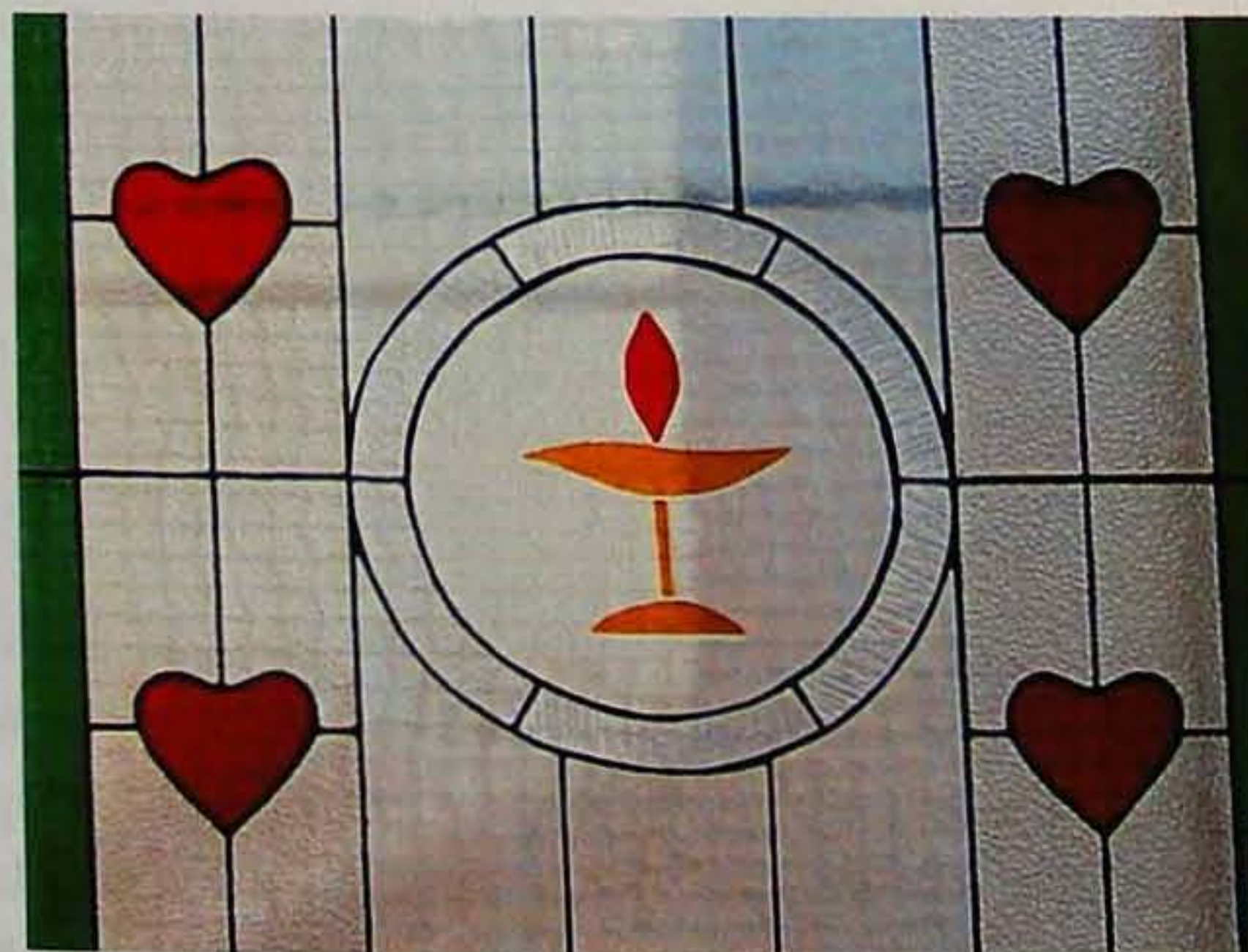
következett. Nagy sokaság gyűlt össze Jeruzsálemben, hogy hálát adjanak Istennek a termésért. A tanítványok is együtt voltak ezen a napon, hogy imádkozzanak, beszéljenek és döntsenek a Jézus által rájuk bízotokról. Miközben felelevenítették a Mester életét és tanítását „... hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek...” A szél átfújta az üregeken, a fákon, az ablakokon. Hirtelen lelkesedés és bátorság töltötte el lelküket. Mindannyiukat betöltötte a Szentlélek és félelmüket legyőzve tanítani kezdtek úgy, ahogy a lélek szólásra indította őket. A „szél” nélkül élettelen tanítványok mintha varázsütésre kicserélődtek volna, megvigasztalódtak és megbátorodtak. Senki nem tudta elmagyarázni a szelet. Nem tudni honnan jött és hová ment. Csak az a biztos, hogy nélkülözhetetlen volt a tanítványoknak ahhoz, hogy vállalják küldetésüket.

Amint az a Biblia beszámolójából is kiderül, a tanítványok magatartásában döntő változást eredményezett a szentlélek eljövetele. Nyugodtan mondhatjuk, pünkösöd nélkül nincs Egyház, nincs kereszténység. Azt hi-

szem az is nyilvánvaló, hogy Isten nemcsak a tanítványokat, de mindannyiunkat is megajándékoz Szentlelkével, így akarva velünk kapcsolatot teremteni. Mi pedig éppen úgy némán csörömpölünk csalódást okozva nélküle, mint azt az orgona teszi. Isten minden embert egy csodálatos hanggá teremtett világában, akik együtt közösen mesés szép dallamokat kelthetünk életre magunk, mások és a jó Isten gyönyörködtetésére. De hiába minden erőfeszítés és igyekezet, ha nem lengi át azt a „a szél”, Istennek a lelke. Elnémul, és feleslegessé válik minden olyan orgona hang, amelyen nem fúj át a szél. Elnémul, és hiábavalóvá válik minden olyan emberi szó és cselekedet, amelyből hiányzik Istennek szentlelke.

Kétezer éve áll már az egyház, mert Isten szentlelke újra és újra megújítja. Kérjük hát az Istent, hogy ezen a pünkösdön is és mindig élessze újjá az egyház tagjait, őrizzék ki belőlünk mindazt, ami ellenére van és megfoszthat áldásától. Kérjük, maradjon velünk és vezessen minket kézen fogva, hogy biztosak legyenek lépteink.

Szász Adrienne

A világhálón olvastuk

Csak egy ANYA?

Egy nőtől – miközben jogosítványát újíttotta meg egy önkormányzati hivatalban – egy adatfelvevő hölgy megkérdezte, hogy mi a jelenlegi foglalkozása. A megkérdezett egy ideig tétovázott. Bizonytalan volt, hová is sorolja magát. „Arra gondolok,” magyarázta az adategyeztető, „hogy van-e munkája, vagy csak...?” „Természetesen van munkám!” – csattant fel a nő. „Anya vagyok.” „Nincs 'anya' kategóriánk foglalkozásként. A 'háztartásbeli' fedi le ezt.” – mondta az adatfelvevő segítőkészen.

Már el is felejtettem ezt a történetet, míg nem egyik nap ugyanilyen helyzetben találtam magam a városházán. A hivatalnok nyilvánvalóan egy karrierista nő volt. Magabiztosan, hatékonyan dolgozott, olyan jól csengő címet viselt, mint például „Hivatali kikérdező” vagy „Városi adatfelvevő”. „Mi a foglalkozása?” kérdezte. Mi késztetett arra, hogy ezt mondjam, nem tudom. A szavak egyszerűen kibuggyantak belőlem: „Gyermekfejlődési és emberi kapcsolatok területén dolgozom társkutatóként.” A hivatalnok abbahagyta pillanatnyi munkáját, golyóstolla megállt a levegőben. Felnézett, mint aki rosszul hallott. Megismételtem a titulust lassan, kihangsúlyozva a leglényegesebb szavakat. Aztán csodálkozva láttam, hogy ezt mind leírta nagy fekete betűkkel a hivatalos kérdőívre.

„Megkérdezhetem,” mondta a nő érdeklődve, „egész pontosan mit csinál ezen a területen?” Hűvösen, az izgalom legkisebb jele nélkül a hangomban, szinte kívülről hallottam, amint így válaszolok: „Folyamatos kutatási programban veszek részt (melyik anya nem), laboratóriumban és terepen

is (normálisan azt mondtam volna kint és bent). Dolgozom a Felettesemnek (elsőként az Úrnak, aztán egész családomnak), és van már négy kreditem is (mindegyik lány). Természetesen a munkámhoz tartozó tevékenység igényli a legtöbb figyelmet az ember-szakmákban (melyik anya tagadja?), és gyakran dolgozom naponta 14 órát (inkább 24-et). Ebben a munkában jóval több a kihívás, mint más, 'átlagos' foglalkozásoknál. A jutalom inkább a megelégedettség, mint pusztán a pénz”. Érzékelhetően folyamatosan nőtt az elismerés a hivatalnok hangjában, amint kitöltötte a nyomtatványt. Felállt, és személyesen kísért az ajtóig.

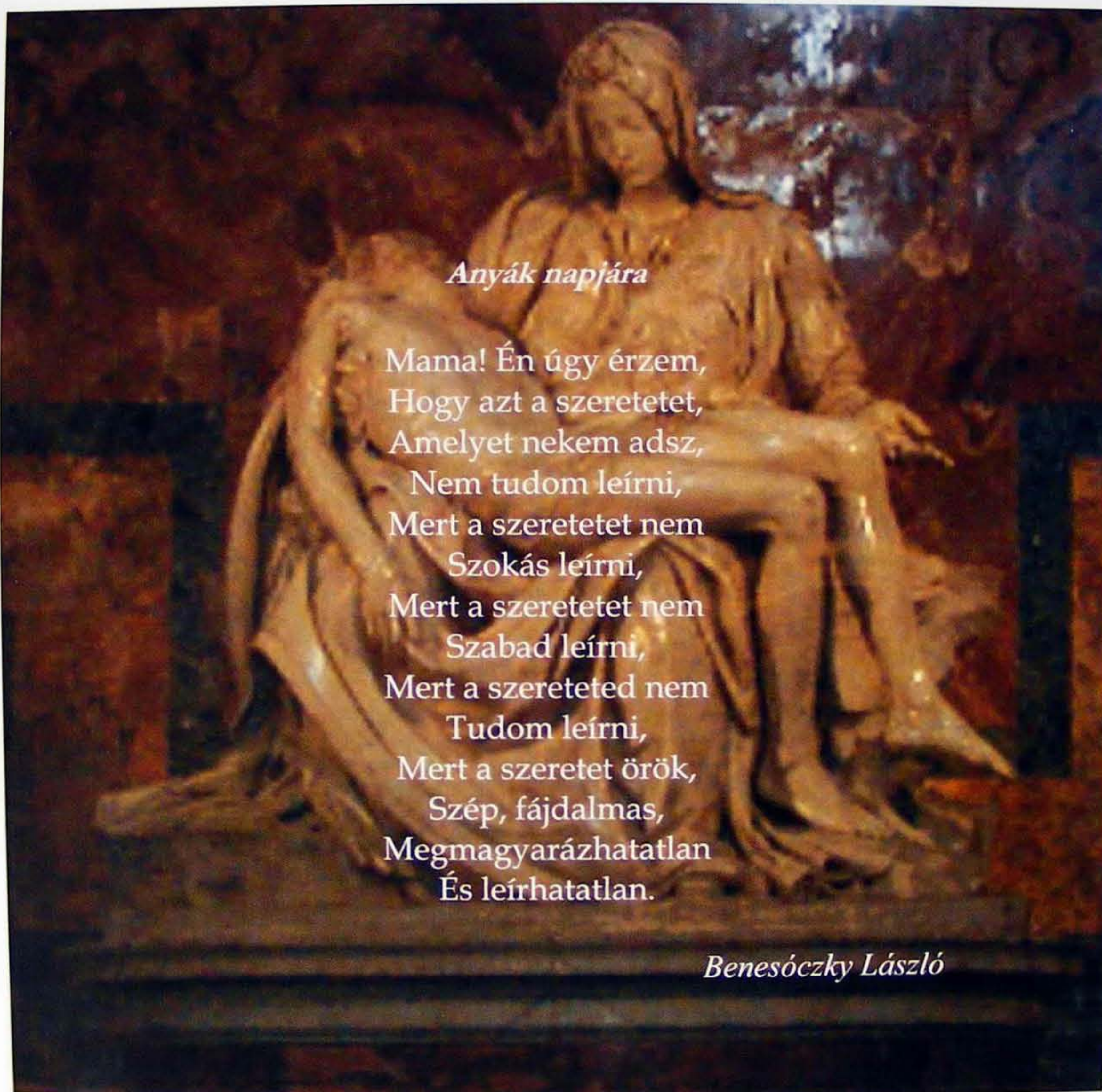

Miközben hazafelé vezettem, fényes új karrierem lebegett a szemem előtt. Otthon 13, 7 és 3 éves laborasszisztenseim üdvözöltek. Az emeletről hallottam új (6 hónapos) kísérleti modellünket gyermekfejlesztési programunkból, amint új hangmintáit próbálgatja. Úgy éreztem, ütést mértem a bürokráciára. Hivatalos feljegyzés készült rólam egy, az emberek számára elfogadhatóbb foglalkozásról. „Egy újabb anya”, vagy „Anyaság” már nem hangzik elég jól. Micsoda pompás pálya! Különösen, ha van egy titulus is az ajtón.

Netán ez teszi a nagymamákat „haladó” kutatási munkatárssá a gyermekfejlesztési és emberi kapcsolatok területén, a dédnagymamákat pedig a haladó kutatási munkatársak ellenőreivé? Szerintem igen! Még azt is gondolom, hogy a nagynénik kutatási munkatárs asszisztenssé léphetnének elő!

Vers-szirom

Anyák napjára

Mama! Én úgy érzem,
Hogy azt a szeretetet,
Amelyet nekem adsz,
Nem tudom leírni,
Mert a szeretetet nem
Szokás leírni,
Mert a szeretetet nem
Szabad leírni,
Mert a szereteted nem
Tudom leírni,
Mert a szeretet örök,
Szép, fájdalmas,
Megmagyarázhatatlan
És leírhatatlan.

Benesóczky László

ERRE KÉSZÜLÜNK

Egyházközségünk 2007. második negyedévének tervezett programjai

Április 8.	Húsvéti istentisztelet Úrvacsoraosztással
Április 14.	Gyülekezeti kirándulás Nagyszénásra
Április 15.	Kézműves foglalkozás, gyermek istentisztelet
Április 29.	Presbiteri gyűlés
Május 6.	Anyáknapi istentisztelet
Május 12.	Gyülekezeti kirándulás Debrecenbe
Május 19.	Magyarkúti szabadtéri istentisztelet
Május 20.	Kézműves foglalkozás, gyermek istentisztelet
Május 27.	Pünkösdi istentisztelet
Június 17.	Tanévzáró gyermek istentisztelet, kerti mulatság
Július 23-29.	Magyarkúti tábor
Augusztus 5-16	Erdélyi tábor
Szeptember 16.	Tanévnyitó gyermek istentisztelet, tábor-találkozó
Szeptember 30.	Őszi hálaadó istentisztelet Úrvacsoraosztással

1. Gyülekezeti kirándulás Nagyszénásra

Kicsiket és nagyokat egyaránt várunk április 14-én Kováts Levi által szervezett gyülekezeti kirándulásunkra. Találkozó reggel 8 óra, Köki, 82A jelzésű busz megállója vagy Moszkva tér 9 óra. Cél: Nagyszénás (a táv gyerekeknek és idősebbeknek egyaránt teljesíthető)

2. A GYERMEK!

TEMATIKUS NAP 2007. MÁJUS 12-én, szombaton Debrecenben a miskolci és pestszentlőrinci gyülekezetek tagjaival.

A tervezett program:

- 11 órától gyermek-istentisztelet Szász Adrienne vezetésével
- Ebéd után előadás a felnőtteknek, játék a gyerekeknek
- Szávai Ilona: Fordulópont a gyermekekért!- egy folyóirat 8 éve
- Párbeszéd a családban és más felmerülő témák szakmai és tapasztalati kérdései, válaszai

3. Magyarkúti szabadtéri istentisztelet

Dátum: Május 19-én.

A szokások szerint szabadtéri istentisztelettel kezdünk 11 órakor, de már 9:30 órától várjuk vendégeinket.

Az istentiszteletet követően 13 órától szeretetvendégségre várjuk a híveket.

Találkozás 8. 00 és 8. 30 óra között a Nagy Ignác utcai templom előtt. Innen autókkal, vonattal a Nyugatiból 7. 55-kor, 8. 55-kor és 9. 55-kor induló vonattal lehet eljutni. Leszállás Verőce állomáson. A menetidő 33 perc. Az állomásról gépkocsival a helyszínre szállítjuk a vonattal érkezőket.

A rendezvényt rossz idő esetén is megtartjuk.

Táborozásra toborzás

Kedves Szülők!
Kedves Táborozó Fiatalok!

Nagy örömmel hívunk benneteket az idén is táborozni. Az idei nyáron ismét két tábort tervezzük az elmúlt évekhez hasonlóan.

1. Az első tábor

Időpont: 2007. július 23- 29

Helyszín: Magyararkút

Elhelyezés: a Magyararkúti Panzióban 6 - 8 személyes faházakban

Résztvételi díj unitáriusoknak: 15 000Ft (A különböző egyházközösségek saját döntéseik alapján támogathatják a gyermekek költségeit.)

Résztvételi díj nem unitárius barátoknak, ismerősöknek: 18 000Ft

A gyermekek jelentkezését 6 éves kortól várjuk. Felső korhatár nincs. Az elmúlt években is jól működött a vegyes korosztály.

Napi általános program:

A gyerekek reggel 7-kor kelnek.

Közös torna, reggeli és áhítat után a délelőttök folyamán bibliai témájú kiscsoportos beszélgetéseket tartunk, amelyeket, a téma feldolgozását segítő kézműves foglalkozás követ. A délután folyamán a mozgásé a főszerep. Kirándulásokra, sportvetélkedőkre, számháborúra, labda- és ügyességi játékokra kerül sor. A programunkban szerepel a táborhelyünk környékén lévő műemlékek, nevezetességek megtekintése, megismerése is.

Esténként a különböző gyülekezetekből érkező gyerekek bemutathatják saját közösségeiket, hagyományaikat, gyülekezeti életüket. A közös éneklések, imádkozások, játéktanulás során szeretnénk a gyerekeknek újabb ismereteket, élményeket nyújtani hitfejlődésükhöz, és annak megéléséhez.

2. A második tábor

Időpont: 2007. augusztus 5- 16

Helyszín: Erdély

Elhelyezés: Vargyason faházakban

Utazás Marosvásárhelyig repülőgéppel, onnan autóbusszal

Résztvételi díj unitáriusoknak: 35 000Ft (A megjelölt ár irányár, azaz emei több nem lehet a költség.

Résztvételi díj nem unitárius barátoknak, ismerősöknek: 38 000Ft (Erre is vonatkoznak az előzők.)

A gyermekek jelentkezését 8 éves kortól várjuk. Felső korhatár nincs.

Program:

A tavalyi év tapasztalatai alapján az idén elsősorban a Homoród és Nyárad mentén található településeket látogatjuk meg. A tábor elsődleges célja az erdélyi tájak, hagyományok, mindennapok megismertetése, unitárius gyökereink megerősítése. Ezért a programok között szerepel kenyérsütés, sajt készítés, korongozás, bútorfestés mellett résztvétel a Szejkefürdői Unitárius Világtalálkozón, illetve unitárius gyülekezetek meglátogatása.

Részletes program hamarosan.

Jelenleg mindkét táborozás támogatására pályázatokat nyújtottunk be, amelyeknek eredményét várjuk, s amelyek anyagi támogatást nyújtanának a résztvevőknek csökkentve a költségeket.

Jelentkezés és további információ: Szász Adrienne – 0620/2699524

A résztvételi szándékot április 30-ig jelezzétek!

Várunk minden érdeklődőt!!!

IMA

Hatalmas Isten, életnek és halálnak Ura, minden láthatónak és láthatatlannak tudója, hadd szólítsunk most a Jézustól tanult módon egyszerűen szerető Atyánknak! Hisz tudjuk, hogy te alkottad az egész világot, te rendelkezted afelől, hogy az éjszaka hideg sötétje után naponként újra és újra győzedelmesen égre emelkedjen a Nap, fényt és meleget bocsátva az ébredni vágyó teremtményekre. De ugyanakkor a világ dolgainak rendezése közben, míg az egészet látod, nem feledkezel meg egyetlen teremtményedről sem. Olyan megnyugtató érzés tudni azt, hogy mindannyiunk életében külön-külön jelen vagy, személyes útítársunkként, aki ha mindenki más megtagadna is, el nem hagysz soha, mert irántunk való szereteted és hűséged az égiség.

Éppen ezért időről időre szükségét érezzük, hogy köszönetet mondjunk. Mert szükségünk van arra, hogy mondjuk el, aki nem csak meg is ért, aki tanít és nekünk, hogy tanuljunk, a vélik, hogy melyek a kérünk téged, ne engedd, megfeledkezzünk a legparancsolatról: a Tiedről.

Mert a tudás erő, mindegy, miként használunk, hogy saját elbukunk. Tudjuk, mire álma mindannyiunké. És lehet azt elérni. Milyen már róla, hogy az útszéli nem az igazi, tartós mámor forrásai. Pedig

szavadra és szeretetteljes utasításaidra, s akkor rájöhetnénk, hogy az igazi boldogság csak a Te közelségedben tapasztalható meg. Az irgalmasság és igazság pedig nem hagyja el minket, hanem szívünk táblájára lenne írva.

Igazítsd Te az utainkat, ne engedd, hogy hanyagságból, vagy a könnyebb út csábításának szavára megfeledkezzünk kötelességeinkről. Adj erőt és egészséget a tanuláshoz, a gyarapodáshoz. Oly sokan okosak akarnak lenni, minden e világon fellelhető tárgyi tudás birtokolni, de mi hadd legyünk bölcsek. Hadd ismerjük meg utaidat, és vessük bizalmunkat mindenekelőtt tebeléd!

Kérünk, maradj szerető Atyánk, hallgasd meg minden ember-gyermeked őszinte imáját!

Ámen

Kovács Mária
V. éves teológus, Kolozsvár

Könyvajánló

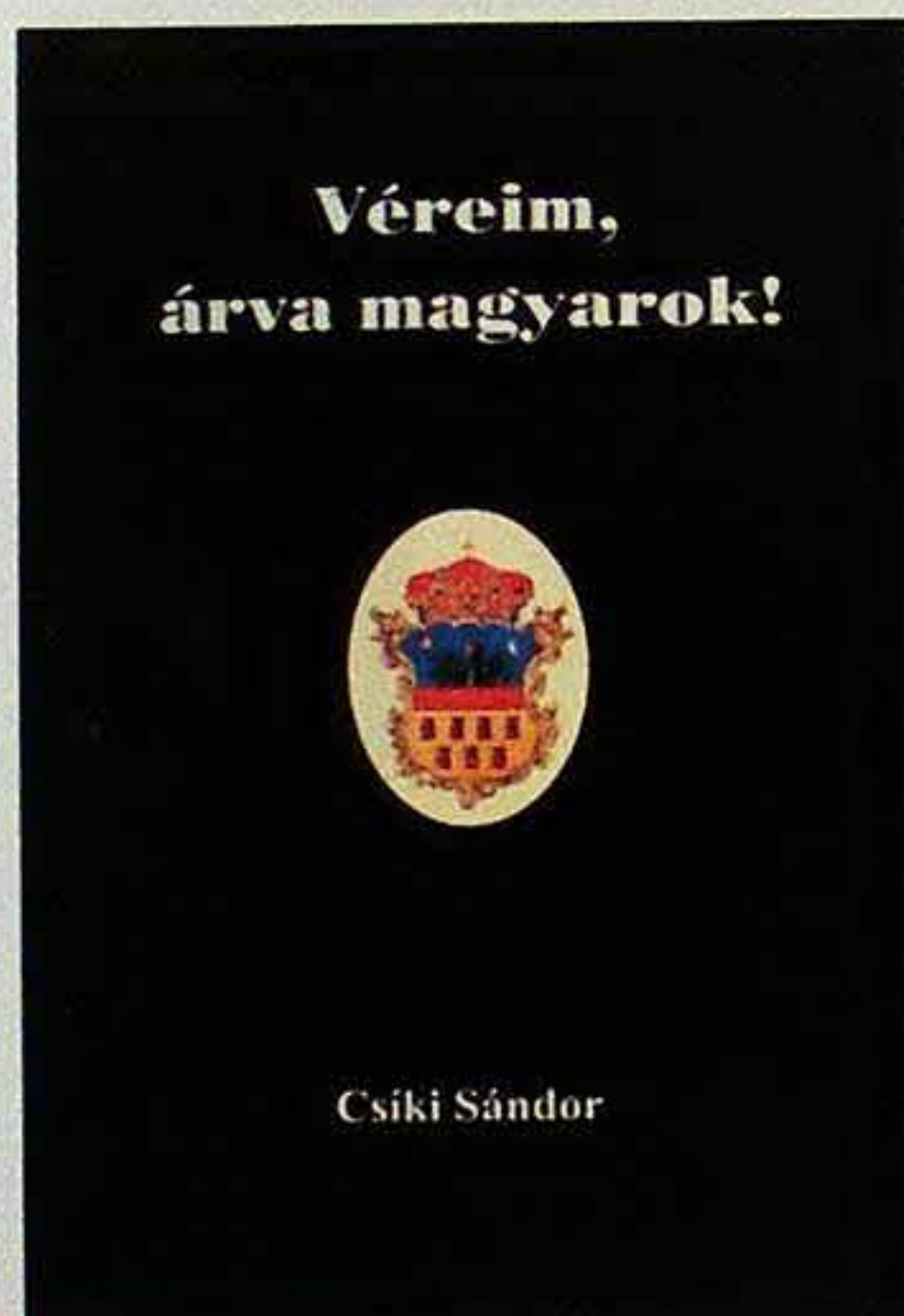
Csíki Sándor: Véreim, árva magyarok

A szerző művét három részre osztotta.

Az első fejezet címe: *Konok, székely feltámadás*. A huszonöt írást tartalmazó első rész erdélyi magyar sorskérdéseket vet fel, nem bánva kesztyűs kézzel sem a román hatalommal, sem a romániai magyar egypártrendszer haszonélvezőivel.

A második fejezet címe: *"Elindultam szép hazámból"*. Ez a rész szintén huszonöt rövid, két-háromoldalas jegyzetet tartalmaz. Ezek a szövegek ugyancsak erdélyi magyar sorskérdéseket fogalmazznak meg. Az írások jó része az Erdély Ma világhálós újságban is megjelent, hiszen a szerző ennek a újságnak is dolgozik.

A harmadik fejezetnek ez a címe: *Hazudozók víg napjai*. Ez a leghosszabb része a könyvnek, hiszen ez alatt az alcím alatt harminc írás található. Az itt olvasható jegyzetek szinte minden egyes darabja humoros hangvételű, de egyben kemény kritikája is a Magyarországon és Erdélyországban uralkodó politikai állapotoknak

Csíki Sándor az Európai Idő független nemzeti hírmagazin főmunkatársa, ezért írásai nagy része ebben a kéthetente megjelenő erdélyi magyar kiadványban is megjelennek. A könyvben szereplő jegyzetek legtöbbjét leköszölte az erdélyi nemzeti oldalt támogató hírmagazin.

A kötet megvásárolható az egyházközségünk gyülekezeti termében.

„Arra is büszkék vagyunk, hogy egy sokgyermekes magyar családba születtünk. Egy-egy olyan famíliába, amelyben nem a halál, hanem az élet dicsérete diadalmaskodott. Ahol nem halott tárgyakkal vették körül magukat a tülekedő magyarok. Mert nem az élettelen testek kínzó halmozását emelték életük értelmévé.”

„Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek...”
Részlet a könyvből

Tartalomjegyzék

ÚTRAVALÓ.....	2
MERRE, MERRE EMBERISÉG?!	2
KÖSZÖNTŐ.....	3
HÚSVÉT FELÉ.....	4
VERS-SZIROM.....	5
FUSS VERSENYT A TAVASSZAL!.....	5
EZEK TÖRTÉNTÉK.....	7
SZIRMOK.....	8
GYÜLEKEZETI ÉLETKÉPEK.....	8
Budapesti kiszállás.....	8
Jótekonysági bál a Budapesti Unitárius Egyházközségben.....	9
Itt a farsang, áll a bál.....	10
Homoródalmásiak találkozója a Pestszentlőrinci Unitárius Templomban.....	12
VERS-SZIROM.....	15
ÁPRILIS 27.....	16
SZIRMOCSKÁK, GYEREKSAROK.....	18
A MACSKA ÉS A MÉZES TEJ.....	18
SZIRMOK.....	20
GYÜLEKEZETI ÉLETKÉPEK.....	20
Ora et labora.....	20
Szeretetvendégység volt Pestszentlőrincen.....	21
Szív és lélek oázisa.....	23
VERS-SZIROM.....	25
Húsvéti versek egy halott erdőről.....	25
PÜNKÖSD FELÉ.....	26
A VILÁGHÁLÓN OLVASTUK.....	28
CSAK EGY ANYA?.....	28
VERS-SZIROM.....	29
ANYÁK NAPJÁRA.....	29
ERRE KÉSZÜLÜNK.....	30
1. GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS NAGYSZÉNÁSRA.....	31
2. A GYERMEK!.....	31
3. MAGYARKÚTI SZABADTÉRI ISTENTISZTELET.....	31
TÁBOROZÁSRA TOBORZÁS.....	32
1. AZ ELSŐ TÁBOR.....	32
2. A MÁSODIK TÁBOR.....	33
IMA.....	34
KÖNYVAJÁNLÓ.....	35
CSÍKI SÁNDOR: VÉREIM, ÁRVA MAGYAROK.....	35
TARTALOMJEGYZÉK.....	36

Napraforgó
A Pestszentlőrinci Unitárius
Gyülekezet Kiadványa
Kiadja a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközség
Szerkesztőség: 1181 Budapest, Szervét Mihály tér 1.
Felelős kiadó: Szász Adrienne
Szerkesztők: Szász Adrienne, Ágoston István
Nyomdai munka: Schmidt Gábor